

Søby, 30. september 2016

Bestyrelsens evaluering af skolens virksomhed i forhold til værdigrundlaget

Denne evaluering er baseret på den årlige evaluering af skolen, som kursisterne bliver bedt om at foretage. Ud over en generel evaluering, bliver kursisterne på det lange kursus også bedt om at evaluere på et særligt emne, som bestyrelsen har valgt at have fokus på.

Årets emne var inklusion.

Evalueringen sammenholdes her med skolens værdigrundlag, som fremgår af skolens vedtægter.

Værdigrundlaget

"Vi ser en værdi i, at arbejde med den aktuelle billedkunst, fordi samtidskunsten – udover at problematiserer det formelle og æstetiske – tilbyder en vigtig læsning af sociale, historiske og politiske forhold i verden i dag. Det er skolens grundholdning, at et engagement i kunsten er med til at udfolde og kvalificere den enkelte kursists ansvarlighed, almene dannelse og kritiske sans overfor tidens bevægelser."

Til fortolkning af begrebet inklusion er valgt Gyldendals Den store danske, hvoraf det fremgår:

"inklusion, inddragelse i et fællesskab eller en sammenhæng. Inden for pædagogik og skolepolitik dukkede begrebet inklusion - som modstilling til *eksklusion* (udelukkelse) - op i 1990'erne i forbindelse med internationale bestræbelser for, at alle børn, også dem med særlige behov eller handicap, skulle undervises sammen i en 'skole for alle' (Salamanca-erklæringen, 1994). I den danske folkeskole har det siden 2012 været et mål at inkludere almene specialundervisningslever i den almindelige undervisning og ikke 'ekskludere' dem til specialundervisning."

Bestyrelsen har ikke haft fokus på emnet ud fra en folkeskoletilgang, men i den kontekst, at vi har elever på både lange og korte kurser samtidig, vi har meget målrettede elever, som vil på kunstakademiet og elever, der er søgende overfor hvilken vej livet skal føre dem. Samtidig har vi kursister, som har behov for at kunne ånde frit og blive fyldt op i en kortere periode, væk fra hverdagen. Får vores elever det bedste ud af hinanden og kan vi rumme dem, der måske har mest behov for bare at være og reflektere i en periode af deres liv? Kunsthøjskolen er placeret på en lille ø, hvor nutidskunst ikke pr. automatik kommer ind med modermælken. Højskoleelever kan have en tendens til at putte sig på skolen, men møder vores elever også livet på øen og møder øen dem? Og betyder det i det hele taget noget set fra et elevperspektiv?

Evalueringerne

Der er foretaget evaluering to gange. En gang før jul og en gang før afrejsen i juni. Af den første evaluering kan det uddrages, at i forhold til den faglige ramme, så er der positiv vægt på studieturen som ryste sammen tur. Der er en opmærksomhed på ugekursisterne, men der er også en opmærksomhed på, at dialogen imellem holdene kan blive bedre. Fagligheden/undervisningen er samlende for eleverne, herunder morgensamlingerne, hvor alle deltager.

Juleudstillingen fremhæves bl.a. i forhold til, at den foregår uden for huset.

Den sociale ramme evalueres også og særligt er der en refleksion over, at det styrker fællesskabet, hvis eleverne selv iværksætter aktiviteter som yoga, biograf, gåture o.l. Eleverne føler, at konflikter bliver løst og der bliver lyttet til, hvad der bliver sagt.

Den afsluttende evaluering peger ligeledes på det skabende udadvendte ved sommerbiennalen, samtidig med, at der er givet plads i skemaet til elever, som skal søge om optagelse på akademierne. Der er opmærksomhed på om underviserne samarbejder, ligesom der er opmærksomhed på morgensamlingerne og den ugentlige undervisning i kunsthistorie. Begge dele beskrives som vigtige, idet eleverne både styrker det faglige og det sociale fællesskab, ligesom elevgruppen får et fælles sprog.

Der peges på dette tidspunkt også på, at kontakten til de korte kursister kunne være bedre, ligesom der anvises forslag til hvordan.

Evalueringen afsluttes med, at eleverne opfordrer de kommende elever til at planlægge deres fritid, så de er mest muligt på skolen. Energien er bedst, når alle er der. Lysten til at være sammen betyder, at der bliver udviklet fælles aktiviteter.

Endelig er der en opfordring til at fortsætte samarbejdet med asylcenteret i Søby.

Sammenfatning

Eleverne er ikke blevet direkte adspurgt, om de vurderer, at skolen lever op til sit værdigrundlag. De udsagn, som fremkommer under evalueringen, ses dog at kunne anvendes til en generel diskussion af, om vi som bestyrelse på Kunsthøjskolen gør som vi agter, nemlig at kunne rumme forskellighederne indenfor de rammer vi har sat.

Evalueringerne viser en udvikling over tid, som bekræfter, at et engagement i kunsten er med til at udfolde og kvalificere den enkelte kursists ansvarlighed, almene dannelse og kritiske sans overfor tidens bevægelser. Der er stor opmærksomhed på samarbejdet og fællesskabets vilkår, ligesom det over tid også bliver klart, at noget kan gøres bedre i forhold til at bringe de lange elever og de korte kursister mere i kontakt med hinanden. Der udtrykkes således i høj grad ansvarlighed af eleverne.

Beskrivelsen af, hvor vigtige morgensamlingerne og kunsthistorieundervisningen opfattes, og værdien af det at få et fælles sprog, er almen dannelse i sin grundfortolkning.

Endelig er der heller ikke tvivl om elevernes glæde ved arbejdet med dels juleudstilling, biennale og samarbejdet med asylcenteret. På den måde sker også en kobling af skolens virke med lokalsamfundet, selv om Kunsthøjskolen ikke har en klassisk højskoletilgang til at åbne sine arrangementer for lokalsamfundet.